

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXII, бр. 20 (2245)

Велико Търново, вторник, 15 февруари 1966 г.

Цена 2 стотинки

Предизборни дарове ПОСТАНОВЛЕНИЕ

на Министерския съвет

за развитието на Велико Търново като исторически,
Културен и туристически град

ГРАД ВЕЛИКО ТЪРНОВО, древната столица на Българската държава, има многовековна и славна история. Тървнина на българщината и център на героичните борби, които българският народ е водил против своите врагове през Средните векове и Възраждането, среднище на културен живот, Велико Търново е богат извор на социалистическо, патриотично и интернационалистическо възпитание на народа.

Като се има предвид богатото историческо минало на града, многобройните исторически и архитектурни паметници в града и

околностите, красивата природа, голямата любов на българския народ към Велико Търново и интереса на чуждестранните туристи, необходимо е древната столица на България да се развие като значителен исторически, културен и туристически град.

Във връзка с това намира за целесъобразни и приема предложенията на Общонародния комитет за развитие на Велико Търново като исторически, културен и туристически град.

С оглед на това

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ ПОСТАНОВИ:

1. Комитетът по културата и изкуството и Българската академия на науките до 15. IV. 1966 г. да съставят колективни и да приемат програма за проучване, консервиране и реставриране на Царевец, Асенова махала, Трапезица, Момина крепост, Света гора и Никополска ад Иструм, както и за експониране на отделни обекти и за извършване на публикации.

2. Комитетът по културата и изкуството, Държавният комитет по строителство и архитектура и Българската академия на науките до 15. IV. 1966 г. да съставят колективни и да изработят план за проучване, проектиране и реставриране на възрожденската част на Велико Търново, Арбанаси и историческите паметници, свързани с началото на социалистическото движение в България, както и за експониране на отделни обекти.

3. Българската академия на науките да състави комисия, която да координира работата на научните институти във връзка с решаването на археологическите, историческите, архитектурните и други проблеми на историческата част на град Велико Търново.

4. Държавният комитет по строителство и архитектура: — да осигури до края на 1967 г. изработването на топографско-геодезически планове на Велико Търново и Арбанаси; — да изготви до края на 1967 г. окончателно идейно-застроителния план и подробните квартално-застроителни и улично-фасадни планове за старинната и възрожденската част на Велико Търново с оглед да се запази характерният и архитектурно-художествен образ.

Държавният комитет по строителство и архитектура, Комитетът по енергетиката и горивата и Градският народен съвет, съгласувано с Института за паметници на културата, да изработят до края на 1966 година план за ефектно осветление на старинната възрожденска част на града и на туристическите обекти.

Окръжният и Градският народен съвет — Велико Търново през 1966 г. да осигурят:

— изпълнението на подготвените проучвателни, заздравителни и възстановителни работи на Царевец, Трапезица, Арбанаси, старинната и възрожденската част на града и другите исторически места около Велико Търново;

— проектирането на обектите за реставриране и благоустрояване, предвидени за изпълнение през 1967 г.

5. Комитетът по културата и изкуството, Държавният комитет по строителство и архитектура, Окръжният и Градският народен съвет — Велико Търново да отдели подходящи места, да проектират и построят паметници на основателите на Втората българска държава — Асен и Петър, на народния вожд Иванко, на патриарх Евтимий, Димитър Благоев и народния майстор Кольо Фичето.

6. Министерството на транспорта и съобщенията, Главното управление на пътищата и Окръжният и Градският народен съвет — Велико Търново да подобрят градския и извънградския транспорт, пътните връзки до паметниците на културата и железопътните гари.

7. Комитетът по горите и горската промишленост и Градският народен съвет — Велико Търново до 1 март 1966 г. да изготвят план за залесяване на скатовете край града, за изграждане на лесопаркове и оряването им, а така също и за изграждане поречието на р. Янтра.

Препоръчва на Окръжния и Градския комитет на Отечествения фронт и на Комсомола във Велико Търново да разгърнат трудови

инициативи по озеленяването, благоустрояването и хигиенизирането на града.

8. Главното управление по туризма при Министерския съвет съвместно с Градския народен съвет до 30 март 1966 г. да разработят програма за строителството на хотели, мотели и къмпинги за посрещане и настаняване на българските и чуждестранните туристи.

9. Комитетът по културата и изкуството, Окръжният и Градският народен съвет съвместно с творческите съюзи в България периодически да провеждат във Велико Търново театрални тържества, рецитали с историческа и патриотична тематика, литературни четения, художествени изложби, кинофестивали, фотоизложби и други културни мероприятия.

10. Окръжният и Градският народен съвет, Българското радио и телевизия съвместно със Съюза на българските писатели, Съюза на композиторите, Съюза на художниците, Съюза на архитектите, Съюза на кинорежисьорите и Съюза на журналистите да обсъдят и приемат мероприятия за популяризиране на Велико Търново със средствата на художественото творчество и подходящи пропагандни материали.

11. Препоръчва на Централния комитет на Комсомола да организира периодически масови прояви, свързани с историческите места във Велико Търново, с оглед на социалистическото, патриотичното и интернационалното възпитание на българската младеж.

12. Да се учредят при Окръжния народен съвет — Велико Търново фонд „Развитието на Велико Търново като исторически, културен и туристически град“ за финансиране на мероприятията по проучването, реставрирането и експонирането на историческите забележителности във Велико Търново и неговите околности.

Средствата на фонда да се набират от:

а) доброволни вноски от предприятия, учреждения и организации, частни лица и др.;

б) 50 процента от приходите на специално издадени пощенски марки за Велико Търново. За целта Министерството на транспорта и съобщенията да издаде през 1966—1968 г. в рамките на утвърдения план поредица нови пощенски марки със сюжети от Велико Търново.

13. За да се насърчи жилищното строителство в квартал „Варуша“ и ул. „Гурко“, Министерството на финансите и Държавният комитет по строителство и архитектура да предвидят намаляване на коефициента на разликата в цените на материалите между държавното и частното строителство с оглед да се компенсира осъществяването на жилищното строителство в тази част на града поради особения терен и архитектурните изисквания.

15. Оценява като високопатриотично и благородно дело почината на Централния комитет на Комсомола и Радио София за провеждане на трудови инициативи и набиране на средства за реставриране на средновековните крепости „Царевец“ и „Трапезица“.

София, 10 февруари 1966 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: [п] Т. ЖИВКОВ

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: [п] Н. МАНОЛОВ

ГОЛЯМ УСПЕХ НА СЪВЕТСКИТЕ И БЪЛГАРСКИТЕ СПЕЦИАЛИСТИ

РАННИТЕ ЧАСОВЕ на съботния следобед, Гьстата мгла, която от предния ден бе обвила цялото разорано от обилните поля на десния бряг на Дунав, отстъпи. Надойдоха много работници, служители и ученици от Свищов, гости от окръжния град. Една много радостна вест ги бе събрала навечер и те бързо наехаха на кални настилки, ограничаващи бъдещата строителна площадка на Химическия комбинат за целулоза и изкуствени влакна. Тези, които бяха успели да се снабдят с едни ботуши, навлязоха в полето в нетърпеливо очакване да бликне дебелата 80-сантиметрова водонепясна струя.

Вълнуващи мигове. Дойдоха и съветските специалисти, радостно се ръкуваха за победата с българските си колеги. Настъпи най-радостният миг. На малката масичка, до дървената барика, застана секретарят на ЦК на БКП Начо

Папазов (на снимката). Развълнуван, той поздрави свищовци за началото на работата по изграждането на химкомбината.

— Тук, на брега на Дунав, край нашия хубав Свищов, — отбелязва той, — ще светне още една светлина — Химическият комбинат за целулоза и изкуствени влакна.

Сега повече думи бяха излишни. Хората знаеха всичко за комбината, защото месеци наред те живеят с трепета на колективна му.

Другарят Начо Папазов се навежда, взема телефонната слушалка и с висок, радостен глас се провиква: „Нареждам да бъде пуснат в редовна експлоатация земснарядът! На добър път!“ Всички спонтанно ръкопляскаха, дикуват и изтичават до тръбата в очакване

да бликне струята. И тя изригна като вулкан, с тътнеж и трясък. Най-нетърпеливите нагизаха в натрупаната вода и плясък, чието ниво на новото „езеро“ постепенно нараства.

Влезе в редовна експлоатация този мощен съветски земснаряд. В успеха му тук никой не се съмнява. Той успешно се справял в изграждането на Каховската, Кременчугската и Киевската ВЕЦ и на още две проектирани предприятия в Советския съюз.

Развълнуван, със сподявен от радостни слъзи глас, директорът на химкомбината инж. Борис Чакалов само успя да каже:

— Успяхме! Трудно беше, но вече направихме първата успешна стъпка. За нас тя бе нужна и дългоочаквана.

И ни запозна с инж. Герман

Леонидович Уряшев, ръководител на групата съветски специалисти. Радостните му слъзи още не бяха застихнали по руменото му лице, когато сподели:

— Наистина, бе трудно. Времето той много ни се противеше. Преуспяхме. Залог за това бе нашето желание да помогнем на българските си братя и добрата съвместна работа между съветските и българските работници и специалисти. Времето, за което успяхме да подготвим за редовна експлоатация земснаряда да се монтира на 25-тонната плаваща станция и 1300-метровия стоманен път, бе един неимоверен кратък срок. Този наши съвместен успех ние посветихме на XXIII конгрес на КПСС и предстоящите избори у нас. В този радостен момент аз не мога да не изразя благодарността ни за голямата помощ и висококачествената работа на електрозаварчиците от бригадата на Петър Георгиев и

Деня на лозаря и градинаря

ПО СТАР НАРОДЕН ОБИЧАЙ

В СТАРИЯ ЛОЗАРСКИ ЦЕНТЪР Лясковец отпразнуването на Деня на лозаря и градинаря започна в неделя вечерта. Стотици граждани се стекоха в салона на образцовото народно читалище „Напредък“ на традиционния тържествен концерт. Скъпи гости на лясковчани бяха членът на Политбюро на ЦК на БКП и председател на Националния съвет на Отечествения фронт Енчо Стайков, първият заместник-председател на Комитета за партии и държавен контрол Димитър Стоичков, първият секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов, първият заместник-министър на външната търговия и генерален директор на ДСО „Булгарплод“ Добри Алексиев, кандидат за народен представител в Лясковския избирателен район, председателят на Българска народна банка Кирил Несторов, съветникът на Посолството на Съветския съюз в София Михаил Позолотин, търговските представители на СССР, Полша и Чехословакия и др. Богата литературно-музикална програма изнесе художествени колективи при читалището, ТКЗС и Винарския завод.

На другия ден празникът започна с възторжена манифестация на лясковските лозари и градинари, на работниците и служещите от Винарския завод, на възпитателите и курсите от селскостопанския техникум „Мичурин“. След това пред многолюдния митинг на площада слово произнесе първият секретар на Градския комитет на Партията Веселин Боев. „Десетилетия наред населението в нашия район празнува Зарезан — Деня на лозаря и градинаря, — подчерта той. — И това е съвсем естествено, защото нашият район и преди всичко Лясковец е люлката на градинарството в България.“ През 1965 година въпреки незапомнената продължителна суша кооперативното стопанство изпълни производствената си програма 102 на сто. Особено големи са успехите в лозарството. Бригадата на Георги Гуглев от с. Драгицево постигна 124 на сто изпълнение на плана, а зведеноката Мара Карчкова получи среден добив от зачислените и десертни лозя 1232 кг. Големи са успехите и на Винарския завод. Произвежданите тун суши и десертни вина през последните години получиха 39 златни и 51 сребърни медали.

Приветствие към своите съграждани от името на Централния комитет на Партията поднесе др. Енчо Стайков. Той подчерта, че лозарството е важен отрасъл в нашето народно стопанство и пред него се разкриват светли перспективи. Др. Стайков пожела на лясковчани още по-големи успехи в изпълнението на плана и в предстоящите избори.

Приветствия поднесоха също така Добри Алексиев, кандидат за народен представител в Лясковския избирателен район и Михаил Позолотин от името на Съветското посолство в София. С пълно единодушие бе изпратена поздравителна телеграма до Централния комитет на Партията.

След това гости и жителите на Лясковец се отправиха към лозята под манастира, където по стар народен обичай с бълкици и бутилки червено вино, с бяла погача и печени пилета стана разрезването на лозята с пожелания за още по-високи добиви през настоящата година. Денят на лозаря и градинаря в Лясковец завърши с народни трапези и увеселения.

Н. МИНКОВ

С МНОГО настроение и радост отпразнуваха Деня на лозаря работниците от ДЕСС „Дунав“ край Свищов. Скъпи гости им бяха секретарят на ЦК на БКП Начо Папазов, зав. отдел „Промислен“ при ЦК на БКП Петър Статев, ръководителят на земснаряда Герман Леонидович и други.

На път за стопанството те се отбиха в местността Лозята под с. Вардим, където ги посрещнаха засмехи работници в национални носии и бълкици в ръце.

В лозята на централното стопанство др. Папазов направил традиционното разрезване и приветствувал майсторите-лозари, като им пожела през настоящата есен лозята да се отрупат с още по-богат плод. Дълго ехтаха песните, дълго се люшкаха хората и ръчниците в просторната трапезария на стопанството. Както умейт да се трудят, така умейт и да се веселят добрите лозари от „Дунав“.

Ив. Кулински

РАДОСТНАТА КОЛОНА на кооператорите-лозари в Стражица се запъти за местността Дълга поляна. Сред възторжените майстори на прочутото Ка-

берне беше и първият секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов, кандидат за народен представител в района. Той приветствуваше лозарите, като им пожела още по-големи успехи. Другарят Костов зарязва първата пръчка.

Има на какво да се радват лозарите от Стражица. Лозята и викоренените пръчки са основният отрасъл на кооператива — те дават 37 на сто от общия доход. Само от викоренените лози през миналата година бяха получени 770 000 лв., което плануваните 630 000 лева.

Лозарите от Стражица на своя празник обещаха да получат през тази година значително по-високи добиви — от десертните лозя да наберат по 1500 кг грозде от декар, а от винените — по 1000 килограма. Иван Н. Колев

С КЪПНИ ГОСТИ на павликенските стопани бяха членът на ЦК на БКП и кандидатът за народен представител в Павликенския избирателен район професор Петко Куниин, секретарят на Окръжния комитет на БКП Иван Диков, извънредният и пълномощен посланик на Монголската народна република в София Сулмадин Цедендамбаа, монголският търговски представител Гомбин Банзарат и др.

В. Иларионов

ТЪРЖЕСТВЕНО празнуваха своя празник лозарите и от трите села на Каранска община. Скъпи гости на кооператорите от Каранска бяха секретарят на Окръжния комитет на Партията Никола Кушев, досегашният и бъдещ народен представител на карансенци акад. Неделчо Неделчев и много други гости. По стар народен обичай най-добрият специалист по лозарство и овощарство в страната академик Неделчев заряза първата главина.

Ф. Филипов

СРЕЩИ С ИЗБИРАТЕЛИТЕ

В неделя гости на паскаленските изборители бе проф. Петко Куниин, кандидат за народен представител. Пред тях той произнесе голяма предизборна реч. Всички слушаха с внимание. Зададох му много

въпроси, на които той отговори изчерпателно. Много въпроси бяха отпразнени и към придружаващите др. Куниин местни ръководители.

Мл. Минчев

След срещите си с избирателите от с. Костел и някои други селища от своя район, кандидатът за народен представител Стоян Вуцков в събота вечер беше сред избирателите от с. Палини.

Събраното на което той говори за успехите през Четвъртата петилетка и радвашите перспективи през новата —

Пета петилетка, бе предшествувано с подходяща програма, изнесена от агитката на пионерската организация при районната прогимназия в с. Чакали. На срещата присъства и кандидатът за окръжен съветник Стоян Попов. Избирателите дадоха поръчките на кандидатите

На вниманието на читателите

Радио София започва цикъл предавания за Велико Търново. В тях ще се покаже богатата история на града и ще се надиктува в неговото бъдеще.

Първото предаване е утре, 16 февруари, от 19.50 часа по първа програма на тема: „Велико Търново — дълбок

извор на родолюбие“. На 18 февруари, петък, от 8.05 часа по първа програма има второ предаване — „Царевец — възрожден и въздигнат“, а на 19 февруари от 19 часа по втора програма е предаването: „Гостуват ни млади поети от Велико Търново“.

машиниста Ангел Крачунов при полагането на тръбите.

Калта се оказа неспособна да поперечи пътя на гостите и множеството граждани от тържеството, които веднага се отправиха към брега на Дунав, за да се запознаят с работата на земснаряда.

В челната колона бяха секретарят на ЦК на БКП Начо Папазов, министърът на строените Марин Грашинов, първият заместник-председател на Ко-

митета по химия и металургия Иван Гаврилов, завеждащият отдел „Промислен“ на ЦК на БКП инж. Петър Статев, кандидат-членът на ЦК на БКП и секретар на ОК на БКП Димитър Стоянов, председателят на извънкома на Окръжния народен съвет Димитър Ту-

гаров, първият секретар на Градския комитет на БКП Атанас Аков, съветниците при Посолството на Съветския съюз в София А. Г. Гусев, В. Ф. Антонов и др.

Вечерта, в салоните на ресторант „Дунав“, се състоя душевна среща на др. Начо Папазов със съветските специалисти от земснаряда и току-що пристигналите им близки и роднини.

Тост за българо-съветската дружба, за съветските специалисти и строители на химкомбината, за КПСС и БКП, единната дружба Начо Папазов, Димитър Стоянов, А. Гусев, Ив. Гаврилов и др. Асен ГЕОРГИЕВ

НОРЕНИТЕ на проблема за избирателния глас на жената са дълбоко свързани с характера на обществения и държавния строй. Обикновено там, където народът е суверенният стопанин на общественото богатство, там, където е премахната експлоатацията на човек от човек, там и равнопоставеността на гражданите завършва с реално политическо равнопоставеност между мъжа и жената. Оттук произтича и всеобщостта на избирателното право, което е стопроцентно во политическо право.

Изборното право на жените в редица страни все още има най-различни ограничения, като антропологически и биологически „аргументи“, тълкуването на религиозния фанатизъм, причудливите реакционни политически съображения. Невероятно, но и във века, когато жената вече излиза заедно с мъжа в Космоса, има политически и държавни дейци, които споделят мнението на известния френски специалист по конституционно право А. Есмен, че „по силата на естествено разделение на труда между половете, на жената се пада грижата за дома и отглеждането на децата, а на

мъжа — участието в обществен живот“.

До XIX век право да избира и да бъде избран имаше само мъжът. Под натиска на прогресивното женско движение, което свързва икономическите искания на жената за равен труд и равна заплата с политически искания за участие в обществен и държавен живот, в много държави на жената бе дадено право да участва в изборите. Правото на женски глас е признато за първи път през 1893 година в Нова Зеландия.

В 1902 година това право получава жените в Австрия, 1906 г. — Финландия, 1913 г. — Норвегия, 1915 г. — Дания, Исландия, 1917 г. — СССР, Холандия, 1918 г. — Люксембург, Ирландия, Англия, Канада, 1919 г. — Германия, Чехословакия, Полша, 1920 г. — САЩ и Унгария, 1921 г. — Швеция, 1929 г. — Еквадор, 1930 г. — ЮАР, 1931 г. — Цейлон, Испания, 1932 г. — Бразилия, Уругвай, Тайланд, 1934 г. — Куба, Турция, 1935 г. — Бирма, Индия, Пакистан, 1942 г. — Доминика, 1944 г. — България, Франция, 1945 г. — ДР Виетнам, Италия, Португалия, Япония, Гва-

темала, 1946 г. — Румъния, Югославия, Албания, Панама, Салвадор, 1947 г. — КНР, Аргентина, Венецуела, Либерия, Филипините, 1948 г. — Белгия, Израел, КНДР, 1949 г. — Индонезия, Коста Рика, Сирия, Чили, 1951 г. — Непал, 1952 г. — Боливия, Ливан, 1953 г. — Гърция и Мексико, 1954 г. — Колумбия, 1955 г. — Етиопия, Перу, Никарагуа, Хондурас, 1956 г. — Камбоджа, Лаос, ОАР, 1957 г. — Малайзия, Ханти, 1958 г. — Гвинея, Сан Марино.

Езикът на тази хроника е ясен и точен: избирателното право на жената отразява прогресивното развитие на обществените борби, разрастването на широките демократични движения сред народите от всички краища на света след Великата октомврийска социалистическа революция и Втората световна война. Тя разкрива линията на засилване на революционния процес сред масите, които все по-здраво и по-резултатно споделят борбата си за хляб с борбата за демокрация, за политически права, за по-широко участие в общественно-политически живот и в държавните органи.

Но и в 1966 г. в Афганистан, Йордания, Иран, Йемен, Саудитска Арабия, Парагвай, Лихтенщайн и даже в Швейцария (с изключение само на два кантона) жената няма право на глас. Няма право на глас и тувимката „цветната“ жена в ЮАР — в нейната родина право на глас има само бялата колонизаторка.

В редица страни жената няма пълни избирателни права, т. е. тя може само да избира (активно избирателно право), но не и да бъде избрана (пасивно избирателно право). Така е в Сирия, Сан Марино, Бразилия, Испания.

Другаде пък пътят на жените към изборната урна е крайно стеснен и преграден от редица условия. Например, в Гватемала, Сирия и Филипините, за да гласува, жената трябва obligателно да е грамотна, докато мъжът може да не е грамотен. В Португалия, за да избира, жената трябва да има образование, да е глава на семейство, да няма дългове към държавата, а за да бъде избрана, непременно трябва да има висше или най-малко средно образование. В Монако, Тунис, Хаити жената участва само в избо-

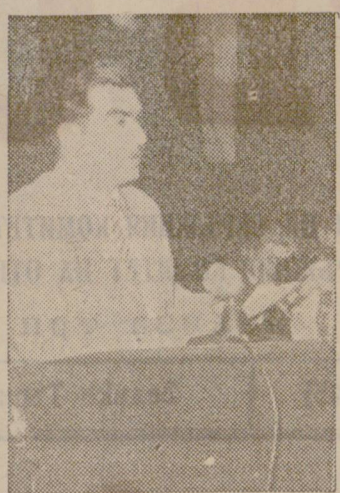
рите за местни органи. В много щати на САЩ, за да гласува, жената трябва да има добър характер. А да се даде една жена от право на глас по силата на това условие не е никак трудно. В много буржоазни страни жената гласува при по-голяма възраст от мъжа, а в Салвадор не омъжените гласуват 5 години по-късно от своите омъжени връстници.

Разбира се, освен тези специфични за жената формални ограничения, които накарват избирателното й право, в капиталистическите държави жената фактически се държи настрана от политическия живот. Затова там броят на жените в парламента е значително по-малък, отколкото в социалистическите страни. В Конгреса на САЩ например жените са само 3,10 на сто от мъжете, докато в Съветския съюз те са 25,7 на сто в Съвета на Съюза и 27,5 на сто в Съвета на националностите. В малка България в досегашния парламент жените бяха 20,25 на сто от народните представители, а в съседна Гърция от 300 депутати само 5 са жени.

Всеки ден носи нови победи на силите на демокрацията и прогреса. Сред тези победи са и извоюваните права на жените.

Хр. ТОТЕВ

Пак ще го изберат

Ритмът на предизборните дни се чувства и в белите коридори на Градската болница — Г. Оряховица. Хората в бели престилки тук дежурно бдят за здравето на стотици болни и с радост очакват и се готвят за този всенароден празник. Щастливи са те, че и от техните среди народът и Партията издигат кандидати за окръжен съветник — д-р Цонев, главен лекар на обединената болница.

За този сравнително млад човек и комунист, който има зад гърба си едно обикновено минало, ще се чуят само

хубави думи. От биографията му е достатъчно да се спомне само това, че започва от шивашката кооперация в Стржица. Труден път извървява комсомолецът до студентската скамейка, до ръководното място, което заема сега.

Като главен лекар той заведе и вътрешното отделение при болницата, председател е и на Градския комитет на Българския червен кръст. Много са длъжностите му в областта на здравеопазването. И наред с това д-р Цонев е и неуморен общественик. В миналите избори той беше избран за съветник и оказа ценна помощ за хигиенизирането и благоустрояването на квартала, чийто здравник бе, на целия град. Този квартал в миналото бе един от най-застапените и най-бедните, а сега се променя до неузнаваемост. Водоснабден и канализиран, в него вече няма да се видят старите и неугледни къщи. На тяхно място са израсли нови сляпчеви жилища, многоетажни блокове, край които се зеленееят градинки. Дерето, което пресича квартала, сега, укрелено с каменна зидария, не прилича на старото.

За много от направеното свой дял има и съветникът д-р Ц. Цонев.

Я. МАРИНОВ

Нашият съветник

ОБИКНАХА ГО още в първите дни. Още като студент, попаднал сред еленичани в София, д-р Тошфун Пичков придоби хубави впечатления за трудолюбивите балканци. Затова не се поколеба, когато му предложиха да дойде лекар в Елена.

Оттогава неустойчиво изминаха 15 години, които лекарят със своите прекрасни дела, като човек и общественик, спечели сърцата, обичта и уважението на жителите от Еленския край. Няма село, махала и квартал в града, където той да не е ходил да помага на нуждаещите се от здравна помощ. През всяко време от дежурството той се е отзовавал при повик за помощ. Не един път в дъжд, кал, сняг той е излизал километри, за да стигне и до най-отдалеченото село и да бъде полезен.

Едва ли има човек в града и района, който да не познава д-р Николов, да не го чува, когато той е в града, където си построи красив дом в квартала, в който живее от 1951 година.

С грижа и внимание той посещава и се отнася към всеки болел. За всекикоже ще намери топли думи, а това също лекува, то дава вяра в оздравяването.

Наред с лекарските си за-

дължения, д-р Николов е и примерен общественик. Няма начинание в квартала, в което той да не се е включвал. И за всичко намира време, и за работата си в ДОСО, като член на Градския комитет, и в Българския червен кръст, като член на бюрото. Безспорни са заслугите му и като общински съветник досега. И за това еленичани за трети път ще гласуват за него.

К. ВАСИЛЕВ
от Общественият редакция на в. „Борба“ в Елена

Всички го познават

ОТИДЕШ ЛИ ПО РАБОТА в Кесарево, слякъл съвет, отвори вратата със скромния надпис „Секретар“. Ще те посрещне гостоприемно с внимателен поглед д-р Киров. Неговото приветливо „Добре дошел“, „Здравей!“ „Какво има?“ е почти гаранция, че работата, за която си дошел, ще бъде свършена.

Вече две години този човек е секретар на съвета. Неговият упорит труд, инициативност, находчивост, не престанала енергия са допринесли много селото ни да бъде по-хубаво, придобивните повече, животът на хората — по-добър. Къде ли не напика неговото зорко око? Къде ли не стъпва кракът му? Той е по скелите на новата поща, при изкопите на новостроящото се ученическо общежитие, при работниците, заангажирани с благоустрояването на улиците, в помощ на училищата, за да се приберат всички деца от малцинствата за обучение, вечер — в читалниите хор, навсякъде, където има нужда от неговата подкрепа. Всички го знаят с близкото име Бай Кири.

Който е съгласен да издигне кандидатурата на Кирил Ангелов Киров за окръжен съветник за нашето село, моля да гласува!

Всички вдигнаха ръце. Само един шегаджия подметна:

— Аз съм против. Бай Киричо е кусурлия — в бирхалето не влиза, а чувам, че и въздухотелно дружество ще прави! . . .

Годните са прошарили вече косите на нашия кандидат. Но ние го знаем добре. Той има още много сили и няма да ги покажи, за да изпълни поръчението на своите избиратели.

Д. МИХАЙЛОВ
от Общественият редакция на в. „Борба“ в Кесарево

ХОРА С ГОЛЕМИ СЪРЦА

ВЧЕРА, наред с многобройните писма, в редакцията се получи и едно написано на ръка, но грижливо, като да е вложена в него много обич и старание.

„Другари, от все сърце Ви моля да публикувате в нашия окръжен вестник писмото ми. Искан чрез него да изразя сърдечната си благодарност на тия добри жени, да им пожела нови успехи в работата и живота. Искан да изразя и благодарността си към нашата Партия, към народната власт, които превъзпитаха хората, да бъдат като братя помежду си, хора с големи човешки сърца!“

Така започва писмото. Ето какво се казва по-нататък. „То само говори и е писано със сърце, с голяма обич и благодарност:

САМО ПЕТ МЕСЕЦА та ми беше примесена със съм с тия хора! Пет страх — ще мога ли да работя на новите машини и то тавеев с тях! Преди пет месеца ме посрещнаха, а сега бдят над мен като сестри. Това е колективът на ТПК „Сотир Зринов“ — Горна Оряховица. Тя не скъпеше труда и времето си, а щедро раздаваше знанията си. Нейният поглед беше достатъчен, за да окувах се на всичко робно, но най-вече на условията, които създаде народната власт.

Коварна болест помрачи радостта ми — заболях от сърдечен порок. Не можех вече да излизам на полето, да виждам как се загубват последните капки роса. . . Мислех, че с мен е свършено, но по съветите и напътствията на лекарите и бях трудоустроена. Постепенно на работа в ТПК „Сотир Зринов“. Тук ме посрещнаха ни. Заплахах от радост! Бях хора с големи сърца. Почувствах истински отношението на човека към човека. Радост-

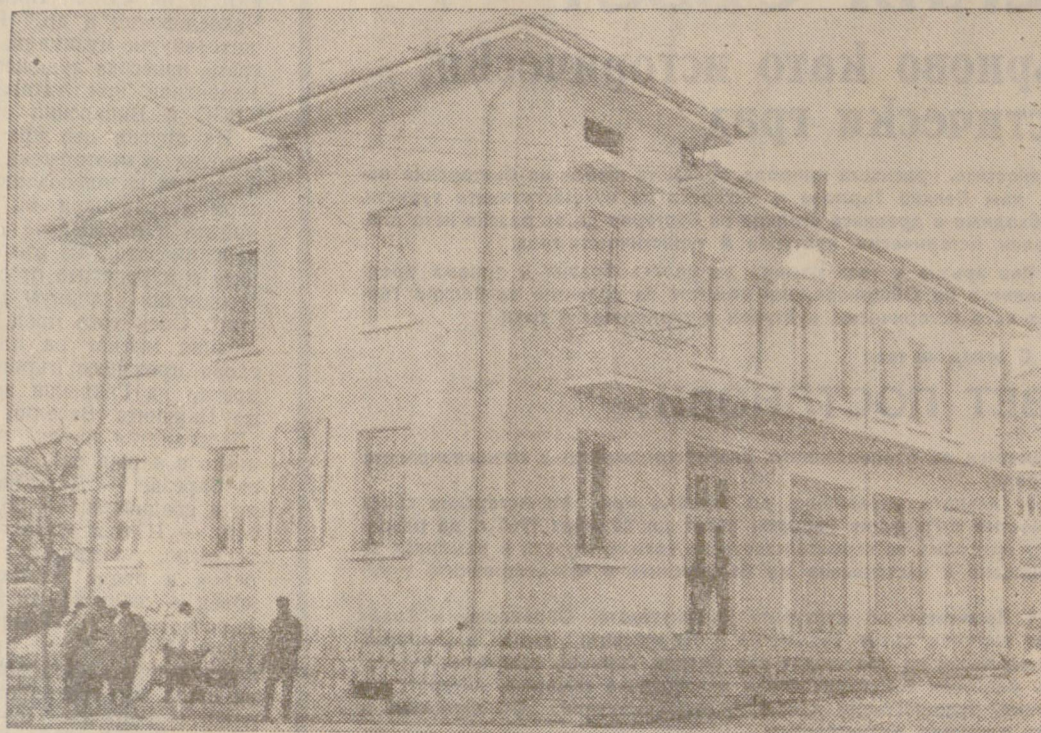
БЛАГОДАРНОСТ ОТ ДУША

Не мога да изразя благодарността си към здравния колектив на Градската болница в Полски Тръмбеш за топли грижи и сърдечното отношение, което ми бе оказано по време на 19-дневното ми лечение. Дори и да приема, че грижите в това отношение сега са всеобщи, все пак тук има нещо свойствено, което дава сила и вяра на болния.

В такава обстановка човек не само укрепва за живота, но става и носител на чужди чувства.

За топлината, за човешкото отношение, за всичко благодаря от сърце.

Гертрина Т. Станчева

И още една нова сграда издига снага в Ореш — дом на ТКЗС и народния съвет. Още един убедителен факт за непрестанния възход на селото.

НАЙ-ТЪРЖЕСТВЕНИЙ МОМЕНТ В ЖИВОТА

Има мигове, които се помнят за цял живот. Такъв миг, за който с радост и вълнение човек говори до последните си дни, е бракосъчетанието.

Влизаме в стаята на председателя на изпълкома на Общинския народен съвет в село Кесарево.

— Другарию председател, готов ли сте да ни приемете?

— О, за такъв момент! Седнете, седнете! . . .

В момента влиза партийният секретар другарят Кабакчиев.

— О, сватба! Да е честито, нека животът на младите бъде хубав като песен!

Започва церемонията. Идва най-тържественият миг — поднасянето. После поздрав, пожелания, веселие.

Всичко това е хубаво, но не е мигът, който да обрне вниманието върху някои дребни наглед неща.

— Колко по-спокойно и приятно е тържеството да става тук, отколкото да ни развекдат из цялото село — споделя младоженецът Попов.

В това той е прав. В село Кесарево е помислено твърде много, за да може този важен момент от живота на хората да протече по-сърдечно, по-интимно, да е по-хубав.

Но още по-тържествено би било, ако в ръцете на младите имаше букет с цветя, ако на главата на Росето имаше венче, ако целият вид на двамата говореше, че са тръгнали за най-тържествения миг в живота си.

Н. ПЪРВАНОВА
от Общественият редакция на в. „Борба“ в Кесарево

И МУСИНЧАНИ СТРОЯТ

Вдъхновени от новите успехи на съветската наука и техника с осъществяването меко казано на ракетата на Луната и в чест на предстоящите избори, на 6 февруари жителите на село Мусина излязоха на общоселски трудов ден. Те работиха по почистването на работната площадка за полагане основите на нова сграда, където ще се помещават ТКЗС, селскостопанска и потребителната кооперация. От-

личиха се Манол Йорданов, Иван Рачев, Василка Дечева, Йорданка Кирилова, Трифон Страшимиров и много други.

Само за един ден бе извършена работа с икономически ефект 1500 лева. Мусинчани ще посрещнат с гордо възгнати чела изборите на 27 февруари и ще дадат своя принос за блестяща изборна победа.

П. Бакалов

ЗАДУШЕВНА СРЕЦА

Тия дни в залата на народния съвет в Долна Оряховица се срещнаха активните борци против капитализма и фашизма от цялата община.

Секретарят на Общинския партийен комитет Димитър Молдовски говори пред тях за успехите на общината през последните няколко години, запозна ги с перспективите, направи оценка на тяхното участие в соци-

листическото строителство.

Участниците в срещата изпратиха телеграма до Централния комитет на бойците против капитализма и фашизма.

После всички разгледаха музейната сбирка и бяха запознати с различните експонати, отразяващи героичното минало и светлото настояще.

Дим. Габровски

Предизборна седанка

В кинозалона на село Овча могила се събраха много хора. Да ти кажа нещо много сериозно. Те дойдоха на голяма предизборна седанка, организирана от женският комитет на Общинския комитет на Отечествения фронт.

На седанката около 30 жени от съставното село Червена изнесоха програма. Те представи-

ха и едноактната пиеска „Искан могила“.

Всички бяха доволни и весели. До късно се чуваха музика, песни и смех. Сега предстои жените пък от Овча могила да гостуват в село Червена.

Петър Панчев

ВЕСТНИКЪТ ПОМАГА

„КРЪЧМА В КУЛТУРНИЯ ДОМ“ — под това заглавие в брой 11 от 25 януари критикувахме Градския народен съвет в Павликени за прегръщането на бюфета в народното читалище в същинска кръчма. По този повод другарите ни пишат, че след критиката са премахнати всички спиртни напитки от бюфета.

„Поради бързото увеличаване на телефонните постове във великотърновската автоматична група се стигна и до промени в указателя, — пишат ни в отговора си от Окръжната станция на съобщенията, по повод критичната бележка в брой 9 от 20 януари. — Основните промени на номерата завършиха и започнахме по спешност подготовката за издаване на нов указател.“

Дружини напред и упорити в труда са момчетата от първа стружарска бригада „Георги Димитров“ в ТПК „Пенчо Конев“. Те се борят да завоеват звание: „Бригада за комунистически труд“. И сега те внимателно са заслушани в гласа на своя бригадир Стефан Рашков Къровски, който им разяснява обработката на детайлите. Ив. Воденичаров

С ЧУВСТВО НА ВИСОКА ОТГОВОРНОСТ

В ПРОСТОРНАТА ЗАЛА на работническия ресторант в Държавни захарни заводи — Горна Оряховица е тихо и безшумно. Следи на ерижлив ръце личат навсякъде. Редът и чистотата са в приятно съчетание с разкошната обстановка.

Наближава обед. Съблазнителен лъх на току-що извадени ястия явява вече струи откъм кухнята. Скоро от целия завод трудовите хора ще се стекат, ще стане шумно, напрегнато. Главният готвач Тодор Пушков, който неведнъж от сутринта е проверявал всичко, още веднъж дежурства године.

Понякога сме много капризни. За дребни неща сме готови да наскърбим готвачите. Но навсякога малко се замисляме върху това колко труд и ерижи полагат тези труженици, за да ни обслужат такива, че да си отидем доволни. Никой не е лесно да се отговори на хилядите въпроси. Труд, изпънен със сменяния и тревожен труд — ето ежедневието им. Ежедневието, което започва в тъмнина. Защото през ръцете им и онез трябва да преминат над 2000 порции, стотици супи, десерти, салати, деликатеси...

Малкият колектив умее да организира работата си. На създадените му прекрасни условия — електрически фурни, парни казани, нефтова печка

— той се отплаща с усърдие и старание. В украсените с цветя кухненски помещеници се поддържа изрядна чистота. Тук има утвърдени традиции, които са закон за опитния готвач Иван Йорданов. Този енергичен млад човек общи, живее с професията си.

Има нокс — казва за него главният готвач Пушков. — Подвижен и любознателен, знае, че готварството няма премежи и непрекъснато се учи. Интересува се от новостите.

Като Иван е и Тодор Пушков. Двамата взаимно се подпомагат, съветват се и проявяват възпитателност. В това главно се заключава успехът, защото без колективност и съзнателност в кухнята е немислимо. За пример тук е и комунистката Д. Симеонова. Старателна, изпънена — тя е винаги там, където има нужда от нея.

С повече усилия е свързана работата на млячките. Процесите все още не са механизирани, но Фичка Енева, Заринка Генкова, Веска Симеонова и други успяват навреме да подготвят съветите, стотици чинии и прибори. Млячките вършат работата си прецизно.

Пред гшетата за полначане на храната са раздавачките Р. Славчева и Веска Симеонова. Струпаха са се много

хора. Нужна е не само сръчност, но и вежливост. Напоследък успехите в това отношение са налице. Опащите, които измъчват столуващите и са двойно по-неприятни за кухненския персонал, вече изчезнаха.

— Не всичко е още така, както желаем — биха заявили някои.

И те ще бъдат прави. Но едно е безспорно — заводският стол е в състояние да отговори и отговаря на най-изисканите вкусове. Един френски вестник преди няколко месеца писа: „Щастливи са работниците от Захарни заводи в Горна Оряховица със своя очарователен парк и най-вече със своя ресторант, където на най-достъпни цени — не повече от 20—25 стотинки, човек може да се наобядва човек“.

Въпреки огромната текуща работа, малочисленият колектив, когато се наложи — прирождени дни, сватби, увеселения, друisersки вечери и други — с желание върши почти двойно повече работа. Стотици домакини вземат ядене и за семействата си в къщи. Все по-често тук се събират и колективи от града и окръга. А това говори за извоюван авторитет, което равня персонала и го кара с чувство на още по-висока отговорност да се отнася към своя голям дълг.

Г. ГРЪНЧАРОВ
от Обществено-редакцията на в. „Борба“ в Горна Оряховица

НЯКОИ НЕОТЛОЖНИ ПРОБЛЕМИ НА ЕДРОПАНЕЛНОТО ЖИЛИЩНО СТРОИТЕЛСТВО

БОРБАТА ЗА УСКОРЯВАНЕ на техническия прогрес в строителството, на базата на механизацията и автоматизацията на производствените процеси, има голямо значение. Неговата индустриализация дава възможност в най-кратки срокове да се подпомогне развитието на народното стопанство.

В индустриалното строителство се крият значителни резерви за намаляване стойността, чрез усъвършенстване на организацията, технологията, механизацията, транспорта и монтажа на сградите. Предвижда се в близките години стойността на едропанелното жилищно строителство да се намали средно с 10—15 на сто, като се счита, че може да се постигне снижение до 25 на сто и с това да достигнем другите социалистически страни с високо индустриализирано жилищно строителство.

Във Велико Търново строителството на първите едропанелни жилищни блокове започна през 1963 година. Правилна беше ориентировката към строителство на свободни терени и към комплексно застрояване. Но районът на комплекса не беше благоустроен. Със завършването на блоковете се приключи и с напавата на водопровода и канализацията. Почти година Градският народен съвет и „Елмонтжи“ умуваха по начина на кабелизацията на блок 5 и 6. Неудачно се оказа и свързването на четирите етажни блокове с водопровода от ниската зона. Водата стигаше до втория етаж. Новодомиците бяха принудени да водят дълги спорове с „Водоснабдяване и канализация“, да копаят напаво самите, за да се скачат на друго отклонение от по-високата зона.

Липсата на готови пътища затрудни много извозването на паметли, по-доброто организиране на строителната площадка, по-голямата подвижност на използваната механизация. В разстояние на две години и половина израсна комплексът „Белияковска чешма“ от 6 едропанелни блока с 5472 кв. м чиста жилищна площ.

При изграждането на блоковете не може, обаче, да се достигне необходимата норма за монтаж и за довършване. При норматив за монтажни работи 40 дни и за пълното завършване на един блок 6 месеца, монтажните работи средно се изпълняваха за 3-4 месеца, а общостроителните и цялостното завършване на един блок продължаваше до 12—14 месеца.

С малки изключения почти същата е картината и на сега строящата се комплекс „Нов стадион“. В района на комплекса е завършена в общи линии само канализационна мрежа. Работи се по водопровода, който още не е скъпан. Направеният временен път като продължение на ул. „Филип Тотю“ е недостатъчен да обслужва обширната строителна площадка. Не е завършена и електрическата кабелизация.

Правилна е ориентацията към строителство на многоетажни блокове, с което се спестява полезен терен и се повишава използваемостта на терена. През тази година на новия комплекс започна строителството на 4 шест етажни блока. Предвижда се за периода 1965—1967 година да се построят 8 блока с 306 апартамента за 1134 новодомици.

Сключеното строителство дава възможност също така за по-пълното използване на монтираните

кулокрани, като се избягва загубване на работни дни за преместването му. Но дали може правилно да се използва наличната механизация? Кулокраните може да работи на две сменни, като наемат за времетраенето на работните две сменни струва на Държавна строителна организация — Велико Търново 136 гена на деңоношиел! През миналата година кулокранът работи пълни две сменни на деңоношиел само от 20 юли до 25 ноември. Почтоа, около една трета от машиносмените бяха използвани за вертикално вдигане на материал, но не и на елементи. През този период бяха монтирани 6 етажна на блок 7 и три етажна на блок 8, което е крайно недостатъчно за такъв период. Поради лошото снабдяване с готови елементи от Строителното промишлено предприятие в Горна Оряховица, кулокранът премина на една машиносменна дневно. С това се губи както пълноценното изпълняване на крана, така и правилното използване на специализираната бригада, която бепреминала на двусменна работна.

Всички едропанелни жилищни блокове се изграждат с отоплителна инсталация, без обаче да се работи по напавата на топлоизточника. И в нито един от изгражданите сега блокове не е предвиден топлоизточник. Това положение ще доведе до изразходването на излизни средства и дефицитни материали за ремонт на вътрешните топлоинсталации, когато дойде време да се ползува пара.

Проектната готовност на едропанелното жилищно строителство се извършва на базата на типови проект-сметни документации, като Районната проектантска ор-

ганизация във Велико Търново изготвя само нови стойностни сметки, съобразени с местните условия. Често пъти работата на проектантите се състои в това — дословно преливане на типове PSD.

Еднотипността, опитът и възможността за по-пълна проверка на PSD дават пълна възможност за изпълнение на едропанелните жилищни блокове по твърда договорна стойност. Ориентировъчните цени на виброелементите са съществено по-ниски, но всичко като че ли се свежда само до желанието на Държавната строителна организация, която почти две години мудоно пристъпва към тези въпроси.

Градският народен съвет и Районната проектантска организация не трябва да забравят при планирането на жилищни райони с едропанелни блокове, че то води до организирането живота на населението в тези райони. Бързото изграждане на едропанелните блокове изисква предварително планиране и изграждане на търговски и други обекти. При новите технически условия те имат възможност да създават и използват нови съвременни архитектурни и градостроителни форми. Индустриализираното строителство на многоетажни сгради следва и може да осигури по-удобни, по-икономични и по-красиви жилища и да създаде по-висока култура на бита.

Но имаме ли готовност към разгрънато едропанелно жилищно строителство през 1966 година? На този въпрос ще отговорим в друга статия.

Григор ХИТЕВ
технически инспектор в БИВ
— Велико Търново

НОВАТА СИСТЕМА В ЦЕНТЪРА НА РАБОТАТА

НОВАТА СИСТЕМА на планиране и ръководство на народното стопанство все повече нализа в живота. Тя поставя редица задачи за разрешаване пред теорията и практиката на икономическите ни развитието. Затова и научните работници от Висшия финансово-стопански институт в Свищов задълбочено извършват подготовката за пълното прилагане на новата система в практиката.

Най-важното е бъдещите специалисти-икономисти, които се подготвят тук, да бъдат основно запознати с принципите и механизма на новата система на планиране и ръководство. Тези студенти, които завършват и вече са усвоили основата на икономическата наука, изучават в лекции и семинари, в де-

тайки новата система. Така те ще бъдат ориентирани и утре, когато започнат работата по бързо, което навлиза в нея и ще могат да бъдат по-полезни. В първите курсове на института, в конкретните икономически дисциплини, се предава като се обясняват и изменението, които се налагат от новата система.

Ректоратът на ВФСИ се подготвя от учебната 1966—1967 година да измени учебната програма, като я съобрази изцяло с новата система на планиране и стопанско ръководство.

Научните работници са и в помощ на окръжните комитети на Партията във Велико Търново, Габрово, Ловеч, Русе, Плевен, Силистра и Пловдив във връзка с разясняване на новата система.

Научноизследователската работа в института също постепенно се съсредоточава в разработката на тези въпроси. На научноизследователския сектор се възлагат от предприятия и институти различни задачи, които сега се решават съобщно изискванията на новата система. По искане на Окръжният народен съвет се прави проучване на възможностите за усвояване на нови производствени, търсят се методи за изучаване ефективността на новата техника и др. Например за завода „Елпром“ в Троян се разработват въпросите за внедряване на механизирани отчитане във връзка с прилагане на новата система.

Другата научноизследователска работа в бъдеще също ще има за свой обект проблемите, поставени от новата система на планиране и ръководство на народното стопанство. За това говори фактът, че в обсъждането на тезисите на Политбюро на ЦК на БКП взеха участие много научни работници от института. Най-известните учени-икономисти, ръководители на катедри — направиха редица ценни предложения.

Катедрата по народностопанско планиране предлага да се изясни ролята на данъка върху производствените фондове. Тя счита, че този данък може да бъде полезен като икономически лост, ако се свърже и изравни с нормата на ефективността. Членовете на катедрата обръщат внимание върху необходимостта да се създадат стимули в съответните колективи за поддръжане на резервни мощности. Също предлагат да се уточнят „другите средства“ за регулиране на доходите, които се посочват в тезисите, за да се избягне субективизмът в плановото ръководство. Те предлагат по отношение на селското стопанство да се осигури данък върху единица селскостопанска площ, една основа на научно определена икономическа оценка на земята. Защото смятат, че установената диференциация на данъчното облагане, може да се оспори. Други

предложение е да се разработат отново взаимоотношенията между отделните предприятия и търговските организации и населението.

Завеждащият катедра „Финанси и кредит“ проф. М. Русенов също е направил редица ценни предложения във връзка с по-гъвкавото използване на икономическия лост — материалната заинтересованост и други данъчни въпроси, които са публикувани във в. „Работническо дело“.

Доц. Ив. Дочев, ръководител на катедра „Народностопанско планиране“ предлага да се използват опитът на Съветския съюз, като се утвърдят основните положения за социалистическото предприятие. Той поддържа да се обмисли добре въпросът за използване понятието „Чиста продукция“. Според него по-правилно ще бъде да се изхожда от показателя „Реализирана стокова продукция“.

По въпросите за ценообразуването сподели мнение и доц. Д. Спасов, завеждащ катедра „Счетоводна отчетност“. Той предлага да се уредят въпросите за отношенията между търговските организации търгуващи на едро и на дребно, които не са засегнати в тезисите.

Катедрата „Статистика и математика“ предлага да се изяснят въпросите по ценообразуването, прогресивно положението данък, да се уточнят понятията „Чиста продукция“ (чист доход) за обществото и предприятието, „Обществена продукция“ (чиста продукция за едро лице) и „Рентабилност“ (печалба върху производствените фондове).

Отношенията към въпросите, които в последните месеци станаха централни спешнапа общественост, показват, че научните работници от ВФСИ ще вземат активно участие в разработката на проблемите на новата система на планиране и стопанско ръководство и тяхното по-ефективно прилагане в практиката.

В БУТАШКОВ

УЧИТИВО И ТОПЛОТА

На много места в нашата Родина е така — влезеш ли в заведение за обществено хранене, обслужват те набързо, нервно, студено. В първокласните ресторанти — с бездушна, добре научена учтивост, в закусвални и сладкарници — с небрежно подхвърляне на приборите. Попитай ли нещо, отговарят ти сухо.

С други впечатления останах от Велико Търново, където бях на 24 и 25 януари като лектор от Националната лекторска група. И в първокласните, и в обикновените заведения за обществено хранене обслужващият персонал показва не само учтивост, но и топлота в обонките. Това искрено ме зарадва. Не знам как е работено с хората, но е постигнато немалко.

Към прекрасните впечатления от историческите паметници на Велико Търново сега ще добавя още едно прекрасно впечатление — от неговите хора.

Валентин Ангелов
„Милевска планина“ 14 „а“ — София

ЗА ИМЕТО, ЗА ЧЕСТТА...

Обикновено през следобедните часове в закусвални „Одеса“ (на площада зад гара Горна Оряховица) няма много посетители. Естествено е това сравнително спокойно време персоналът, начело с управителя Владимир Атанасов, да използва за поддръжане на заведенията, за поддържане на вътрешния ред. Не така, обаче беше на 8 февруари т. г. малко след 15 часа. През това време в закусвалната бяха др. Д. Начев, др. П. Кънев и др. от Санепидстанция — Велико Търново. Освен на някои членове от персонала, на малкото клиенти направи впечатление, че поменатите лекари бяха спрели служебно в заведението. Обаче през времето, докато те си изпълняваха служебните обязанности, управителят Владимир Атанасов, касиерката Стефана Василева, бобфетчицата Бонина Кучиничева и други „поволяваха“ добре, за да запазят името и честта на търговския работник, да „защитят“ репутацията на ГТП „Здрава храна“ — Горна Оряховица.

Достатъчно беше човек да наблюдава малко по-внимателно отсвояни, за да види колко „находчиви“ и „изобретателни“ са поменатите членове от колективна на закусвалня „Одеса“. Например, в момента един младеж поседна да влезе в бобфетта с това е нещо обикновено. Обаче Бонина Кучиничева му изскача тихо: „Почакай! малко, има от Санепидстанцията“. И той почна най-нетърпеливо, докато си излезат лекарите. После

М. М.

СТИМУЛАТОР ЗА РАЗШИРЯВАНЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО

Намаляването на себестойността на продукцията и увеличаването на печалбата започват да стават решаващи критерий за работата на всяко предприятие. Печалбата сега не е самоцел. Тя се регулира от факта доколко произведената продукция съответства на потребностите на обществото. Техническият прогрес, качеството на произведената продукция, повишаването на производителността на труда в условията на новата система на планиране и стопанско ръководство водят към непрекъснат ръст на печалбата в предприятието.

Сега желанието на трудовите колективи, които все по-активно се намесват в ръководството, да повишат печалбата е и в интерес на цялото народно стопанство. Паралелно с увеличаване на високите в бюджета, осигурявани от стремежа да се реализира по-голяма печалба, се увеличават и отчисленията от нея за предприятието. На-

трупат се средства в различни фондове, създава се възможност за модернизирание на производството и подобряване на културно-битовите условия на работниците според преценката на самия колектив. Това от своя страна стимулира създаването на условия за осигуряването на още по-голяма печалба, за увеличаване на натрупванията за дължавата.

През миналата година Юнарският завод в Лисковец преизпълни плана си за печалбата с 367 000 лева. От това спечели първо държавата и второ заводът. Във фонд „Разширяване и техническо усъвършенстване“ останаха 61 000 лева повече от предвидените, а във фонд „Социално-битови и културни мероприятия“ — 5000 повече. Тези средства, без съмнение, ще се насочат от производствения комитет и ръководството, така че да осигурят нови печалби, за да може тру-

дът да се облекчава непрекъснато и да се получават лични придобивки за работниците. Това явление е характерно за всички предприятия, които експериментират новата система на планиране и ръководство, независимо от производствената им дейност. Кожарската фабрика „Първи май“ във Велико Търново, въпреки че има по-малко производство по обем и стойност, през 1965 година е преизпълнила плана си за печалбата с 10 000 лева. Това дава право на колективна да разполага с няколко хиляди лева повече за технически усъвършенствания.

Печалбата се превръща в стимулатор за разширяване и подобряване на производството, защото едновременно с осигуряването на средства за дължавата и предприемача, тя става основа и за повишаване на номиналната работна заплата.

В. ПАНТЕЛЕВ

За кокошките-носачки в окръг? бе направено немалко, особено за правилното хранене и до известна степен за подобряване условията на гледане. Най-слабо звено, обаче, остава отглеждането на малките пилета.

Големите загуби, които се получават в редица стопанства при отглеждането на малките пилета, се дължат преди всичко на неспазване зоохигиенните изисквания.

Нужна е правилна подготовка на пилларниците, които се изразява в основно механично почистване, няколкократно дезинфекция и затопляне на помещението поне един ден преди получаването на пилетата. В редица стопанства, след като се почистват помещението, се напъркват с вар, като се смята, че с това дезинфекцията е извършена. А много-добре е известно как

трябва да се осъществява дезинфекцията.

Наложителна е предварителна зооветеринарна подготовка на птицевъдците. Това особено трябва да се спазва при новите птицевъдци. Те трябва да се запознаят и с технологията по отглеждане на пилетата. Необходимо е най-строг спазване на температурния и хранителния режим и осигуряване на термометри. Неправилно явление е в първите 4—5 дни да се поддържа почти еднаква температура — 27—28 градуса, да не се проветрива, за да не изстият пилетата. Трябва да се разбере, че правилното проветряване на поме-

щенията, без да се създава въздушно течение, е важно условие за осигуряване на достатъчно кислород и освобождаване на помещението от амония, въглероден диоксид, влага и др. вредни газове. Голямото значение на температурата, влажността и чистотата на въздуха са наложени и напредналите в птицевъдството страни в помещението да се поставят специални климатични инсталации, осигуряващи безупречен въздухообмен и нормална температура и влажност. Пилетата в всяко помещение да се заведе тетрадка, в която всеки ден да се записва температурата в помещението в 6, 12, 18 и

22 ч. Така ще се повиши отговорността за спазването на определената температурен режим.

Немалка вреда нанася и прекъсването на смеската, особено в първите две седмици. Тук отговорността е не само в зоотехниките, но и в снабдяването от фабричния цех в Павликени, който трябва да осигурява стопанствата със смески.

Осигуряването на достатъчни хранилки и поилки е от съществено значение. Опитът на ТКЗС в Павликени в подхранването на пилетата, в ползуването на биото мляко, морков, суроватки, биофурат — 3, биозит и др. трябва да се използва и в останали

те стопанства.

Важно мероприятие е напредването разреждане на пилетата. Към препоръките трябва да отнесем и осигуряването на лагерни условия за отглеждане на ярките.

Зоотехниците са запознати достатъчно добре с технологията на отглеждането на малките пилета. Задачата сега е практически да се проведат посочените мероприятия.

Ат. АТАНАСОВ
зав. сектор „Животновъдство“
при УССП — Велико Търново

в. „БОРБА“
Стр. 3, бр. 20, 15. II, 1966 г.

АКТИВНО УЧАСТИЕ НА ПОЛТАВЧАНИ ВЪВ ВИКТОРИНАТА „КАКВО ЗНАЕТЕ ЗА Н. Р. БЪЛГАРИЯ И ЗА ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ ОКРЪГ?“

ПРЕЗ 1965 ГОДИНА в Полтавска област, чрез страниците на в. „Зоря Полтавщини“, бе проведена обикновената от Окръжния комитет за българо-съветска дружба, Редакцията на в. „Борба“, Окръжния съвет на Профсъюзите, Окръжния комитет на Отечествения фронт, Окръжния комитет на ДКМС и Окръжния народен музей викторина „Какво знаете за Н. Р. България и за Великотърновски окръг?“.

Полтавчани участваха активно във викторината и показаха дълбоки познания на историята, живота и културата на братския си български народ, както и на своите приятели от Великотърновски окръг. Някои от отговорите на участниците, както ни съобщават другарите от Полтавска област, представляват на-

учни трудове за нашата страна и нашия окръг.

Учениците от XI клас Тамара Тютоник и Оля Яцора са издирили народни песни за дружбата с българския народ, като мотото на отговорите те са взели откъс от великолепно изказване на Константин Паустовски за Велико Търново.

„Аз бях тогава на 14 години, пише учителят от Хорол М. М. Хвил. — Живеех на село, ходех на училище. Кръгът ми беше тесен. Ала мъжественото поведение на Георги Димитров запали момчешката ми душа за цял живот. През тия дни вестниците описваха подробно Лайпцигския процес. Аз жадно ги четях, макар и да не разбирах всичко. Много се нервних, когато пощальонката носеше пощата със закъснение.

Често не изтрайвах, бягах срещу нея, на ход разтварях вестника и четях. Аз исках да бъда такъв като Димитров“.

Във викторината са участвували много младежи: ученици от училищата, студенти, младежи и девойки от предприятния и колхозите. И това е много положителен факт.

Младият лекар от Полтава В. Ф. Овсянников, заел първо място сред участниците във викторината, пише: „Аз много обичам България, мечтая да я посетя“. И мечтата му се сбъдна. Тази година той, на награда, ще бъде две седмици в България, ще гостува и на нашия окръг.

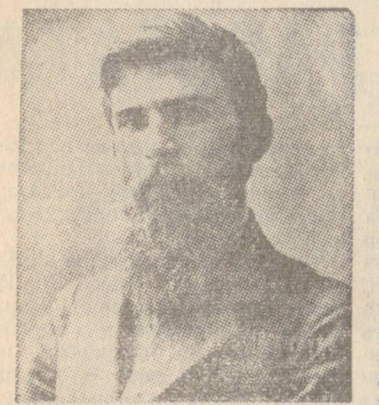
Ето и списъкът на наградените: 1. В. Ф. Овсянников; 2. З. Ф. Гурина; 3. Т. Г. Тютоник; 4. О. Г. Яцора; 5. С. К. Звонска; 6. В. Н. Жук; 7. В. И. Лазуренко; 8. А. М. Ти-

гинян; 9. Г. К. Бастаногова; 10. О. П. Бедрижницка; 11. В. В. Лисенко; 12. М. М. Хвил; 13. Л. И. Михалчук; 14. В. М. Гладилни; 15. М. М. Николенико; 16. В. В. Олещир и М. М. Олещир; 17. И. С. Пойдем; 18. Л. П. Щур; 19. М. В. Вицук; 20. Г. С. Гончаренко; 21. А. Ю. Чухлич; 22. Д. В. Карацки; 23. М. С. Рижий; 24. Л. М. Недайборщ; 25. О. Т. Царенко; 26. М. В. Шеремет; 27. И. М. Колесник; 28. И. И. Миняло; 29. Г. М. Похилий; 30. И. И. Дяченко; 31. И. В. Шалаято; 32. М. И. Топчий; 33. И. Я. Мура; 34. В. С. Матийченко; 35. С. М. Савченко; 36. О. Шеретюк и З. Остапенко; 37. В. И. Старокожко; 38. Л. К. Особлянский; 39. Т. Ковалова; 40. В. Олещиренко; 41. В. И. Довгал.

Тук поместваме снимките на първите шест от наградените

както следва: 1. В. Ф. Овсянников, лекар от Полтава; 2. З. Ф. Гурина, лаборантка в Полтавската маслосиренарска база; 3 и 4. Тамара Тютоник и Оля Яцора, ученици от XI клас в Полтавско училище № 16; 5. С. К. Звонска, преподавателка във Висшия педагогически институт в Полтава и 6. В. Н. Жук, служителка в Областния държавен архив.

Петко Юрданов Тодоров

(по случай 50 години от смъртта му — 14 февруари)

нието на руските народници, които жадно четях, и на българските социалдемократи, с които другарувах, той още като ученик се включва в редците на прогресивните сили, повел борба срещу диктатурата на тогавашния български княз Фердинанд Кобургски. За да го откъсне от тези увлечения, баща му го изпраща да продължи ученето си в Тулуза. Но буйният Петко често прескача зидовете на колежа, за да среща приятелите си — руски емигранти, с които до късни нощи „бистри“ политиката. По същото време той се запознава и с видния френски социалист Жан Жорес, на чийто вестник години наред сътрудничи.

Завърнал се в родината си, той се втурва с цялата си младежка енергия и ентусиазъм в политическия живот — издава вестник, пише статии, говори по митинги. Заради дерзостта си, на няколко пъти бива арестуван, даван под съд — накрая се принуждава да емигрира в Германия, където се записва студент по литература.

Тук той попада сред група немски писатели-модернисти и завързва тясна дружба с Пенчо Славейков. Тези познания оказват решително влияние върху писателската му ориентация. П. Ю. Тодоров намира пътя, който го отвежда във фа-

лангата на творците на младата българска литература.

Младият писател създава един къс белетристичен жанр, напоен с много лиризъм и чиста красота, който сам нарича „идилия“. Заимствувайки само черпуната на античната литературна форма, писателят налива в нея съвременновъздушно съдържание, изпълва я с дълбоки проблеми и идеи, чиято острота и в наше време не се е притъпила. Далеч от многолюдния град там, в дремещото село, тайло с векове духа на българина, дето се са запазили в най-чист вид чертите на националното, той намира своите герои. Това са овчари, гусляри, краванджии, мечкари, които се открояват върху спокойния битов хоризонт със своето неспокойно дирене на правдата, със своя непримирим дух против плесенялото в самодоволство филдистерско живуване, със своя устрем към волен живот, разкъсващ оковите на вековни предрасъдци и тъмни суеверия. В действителност тези простички люде не се ръководят от логиката на здравия разум и практицизма, а следват повелите на сърцето.

Любим мотив на писателя е любовта, която той като нежен полъх погалава душата и влива сладостен трепет в сърцето

(„Овчари“, „Сенокос“, „Вий да жумите, аз да гледам“), ту нахлува стремително, разтърсва и опиянява, руши всички прегради („Над черква“, „Борба“, „Радост“ и др.). Битовата обстановка, пейзажът и настроението са фонът, на който се проектира страстият копнеж в неговата най-чиста кристализация. С особена сила и угълбеност Петко Тодоров предава трагедията на художника, чиято предопределение е да раздава себе си, без да вземе нещо насреща, да живее с единствената утеха — своето изкуство, което го примирява с горката му орис („Гусларева майка“, „Слънчева женитба“ и др.). Подобни са сюжетите и идеите, замислите, вложени и в драмите на Петко Тодоров.

Езикът на неговите творби е езикът на българския фолклор. Едва ли има в нашата литература друг писател, който така дълбоко да е използвал творчеството на народа, който така жадно да е черпил от него не само мотиви и образи, но и стилистика, епитети и словосъчетания. Живостта, колоритността и емоционалността се подсилват от ритмичното развие на речта. Тази лирическа проза, със своята вътрешна полифония, с пиричната си образност и ритмика, звучи като народна песен, затова в съз-

нанието на българския читател Петко Тодоров стои по-високо като поет, отколкото като писател.

Петко Тодоров няма възможност да изяви себе си докрай. Той почина ненавършил още 37 години. Но и това, което остави, му отрежда почетно място сред майсторите на българското слово. Творчеството му е ценно не само с прекрасните картини на селския бит, не само с оригиналната четка, с която рисува родната природа, но и с общочовешките чувства, които възбужда у читателя, със социалните и нравствените въпроси, които повдига, с лиризма и романтиката, поднесени с изискан, многообразен и емоционален език.

Петко Тодоров бе пламенен радостел за дружба между славянските народи, за братство между руси и българи. На тази тема той е посветил много статии и студии. Като даровит писател и честен публицист той си спечели трайно и искрено приятелство на редица изтъкнати руски писатели и общественици, между които ще споменем само Иван Франко, Олга Кобилянская, Василий Стефанов, Немирович-Данченко и най-вече Максим Горьки, с когото го свързва сърдечна дружба до края на живота му.

Витан ВАЛОВ

ДМЗ „ЧЕРВЕНА ЗВЕЗДА“ — ДЕБЕЛЕЦ, ВЕЛИКОТЪРНОВСКО

Т Ъ Р С И

ФОРМОВЧИЦИ от III до VII разред;

СТРУГАРИ от II до VI разред;

ШЛОСЕРИ от III до VII разред и

ТЕНЕКЕДЖИИ.

Заводът открива курс за ученици стругари. Кандидатите трябва да са отбили редовната си военна служба.

ЗАВОД ЗА РАДИОПРИЕМНИЦИ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Т Ъ Р С И

машинни и слаботокови инженери и средни машинни и слаботокови техници.

Справка: „Личен състав“ при завода.

3-2

ДУ „ЗАЕГСКИ СТРОЕЖИ“ — РАЙОН НХК — БУРГАС

Т Ъ Р С И

за строителството на Нефтохимическия комбинат:

1. Зидаро-кофражисти — IV, V, VI и VII разред — 200 човека;
2. Зидаро-мазачи — IV, V, VI и VII разред — 50 човека;
3. Технически ръководители — инженери и техници с трудов стаж над 5 години.

На бригадирите, майсторите, инженерите и техниците, отличили се в строителството на комбината, ще бъдат дадени апартамента в гр. Бургас.

Всички работници и ИТР получават допълнително възнаграждение по 12-то постановление на МС.

Постъпване веднага. Справка: „Личен състав“ — тел. 59-45.

3-3

91)

роман от съветския писател Вадим Кожевников

Чист, сух от студа сняг покри всичко наоколо.

Ротмистърът беше с авиационен комбинезон с електронагревател, шнурът от който той включи в запасните акумулатори, поставени специално за това под пода на кабината.

Освен това, на поставките стояха два големи термоса с горещо кафе. Но ротмистърът, налявайки на себе си от термоса, всеки път забравяше да предложи кафе на Вайс. Той не подели с него и закуската, поставена акуратно в пътника несесер с прикрепени към капак пластмасови чинийки, събрани лъжици, вилки, ножове и даже сокозистичка.

37.

РОТМИСТЪР ГЕРД получеше на седмичка, безцеремонно притискайки Вайс към бронирания студена стена на въздухохода. След уютния сън в електротопливания авиационен комбинезон, след кафето, със значителна порция коняк той дойде в добродушно настроение и можеше да побъбри с Вайс.

Очевидно, Герд пожела да разясни на своя спътник, че макар и чинът му да не е голям — той е само ротмистър, но положението му в германската промишленост е равно на генералско и да-

же повече от него. И, по същество, хора, подобни на него, притежавали крупни капитални, са независими дотолкова, че могат да си позволят да говорят такъв неща, които не ще посмеят да изкажат безнаказано гласно даже най-отважните нацисти.

За Канарис той забеляза пренебрежително, че през годините на първата световна война е работил като агент със знаменитата Мата Хари, но, по всяка вероятност, я е издал на французите и с това се е спасил от капана, поставен му от „Второто бюро“. Сега положението на Канарис е незавидно, защото Хитлер рано или късно ще постигне обединение, ще подчини на себе си всички немски разузнавателни служби и практически ще стане второ лице в империята. Шо се отнася до Хайдрих, то се носят слухове, че е заповядал да отмъкнат от гроба на своята баба старата надгробна плоча, на която имало име Сара Хайдрих,

и да я замени с друга, на която са изсечени сега само инициалите. За това знае Канарис. И Хайдрих знае, че за това знае Канарис, и поради това те са принудени да я карат в разбирателство помежду си.

Като най-далновиден от всички нацисти Герд смяташе Гюринг. Слабостта му към ордените и чиновете е простиетелна, защото Гюринг е стъпил на солиден път и неговият концерн ще му позволи да влезе в кръга на истински управници на Германия, на такива като господата Стайне, Борзиг, Круп, Тисен. Именно те представляват германската империя. Политическото дарование на Хитлер е именно, че той разбрал това по-рано, отколкото всички останали ръководители на национал-социалистическата партия.

Герд каза, че, когато висшите чинове на генералния щаб, разработвайки планове на бъдещата война, провеждали през 1936

година в Дрезден учения, на тях присъствували Бош, Феглер, Шпрингорум, Сименс, Тисен, Круп, Борзиг и други крупни промишленници, които подготвяли военното обезпечаване на тази настъпателна война. Но ако немският генерален щаб и имперското правителство мислят в рамките на тяснонационалните интереси, то крупните промишленници се отличават с широта на мисленето и техните международни икономически връзки не са зависими от това, намират ли се държавите в състояние на война помежду си или не се намират.

Така, например, Круп още преди първата световна война сключил сделка с английската военна фирма „Винер-Армстронг“, продай ли патента на изобретения за рълна граната. При сключването на сделката било договорено, че за всяка използвана граната ще се заплаща по един шилинг, и ач глчаните съгласно това условие плащат на Круп дивиденди. Подобни доходи получават други немски фирми за оптически прицели.

На свой ред немските промишленници плащат дивиденди за подобни сделки на чуждестранни фирми, в това число и на най-крупни концерни на САЩ, тъй както и те на тях.

— Попада това, — настоятелно каза Герд, — нашият поход срещу Русия е като съвещание, свързано не само с интересите на райха, но и с главната цел, да се ликвидира комунизма, който е опасен с това, че се опитва да подкопае в народите на Европа доверието към цивилизацията, крепяща се на ус-

тоите на икономическата система.

Иохан запита: — Ако правилно ви разбрах колкото повече английските войници хвърлят върху нас гранати с взривателна наша система, толкова по-голям ще е притока на английски фунтове към нас, нали? — Съвременно вярно, — съгласи се Герд. — Поради това, колкото и разрушителна да е била войната между цивилизовани държави, в резултат тя укрепва икономическата и финансовата мощ на най-мощните промишлени обединения, без да засяга политическите и икономическите устои.

— Вие, несъмнено, ще станете министър! — с възхищение възкликна Вайс. — Притежавате изключителен аналитичен дар.

— Аз само наричам нещата със своите имена, — поспомниха Герд и добави добродушно: — Някои наши млади хора считат представителите на деловия свят за безделници, живущи в разкош и света. Както виждате, аз отдавам всичките си сили на работата, изпитвайки лишения наред с всички други офицери, не си позволявам никакъв излизества. И служба на фюрера с преданост и благодарност за оная изключителна решителност, с каквато той с широки насилствени мероприятия ни избави от опасността, заплашваща целостта на исторически сключилата се система, управлявана от ония, които са достойни за това по силата на правовия принцип на собствеността.

На нощуване спряха в Гомел, в разположението на абвергрупата № 315.

Както обикновено, абверците, офицери от тази група, бяха в цивилно облекло. Държаха се един друг свободно, по другарски. Болшинството това бяха от интелегентски семейства, възпитани в тактичност, и на представителите на „шаба Вали“ оказаха приятно, без сянка на подлизуване, но заедно с това подчертано уважително гостоприемство.

Разговорите с гостите носеха характер на светски брътвеж. Абвер-офицерите не пропуснаха да послетичнат и дружелюбно да осмееят различни дребни прозрения, участниците в които доста търпеливо се отнасяха към това, че са ги избрели за мислени на шегите около масата.

Така, по време на вечерята, устроена в чест на Герд и Вайс, обект на дружеско разиграване стана зондерфюрер Вили Крахт. Намекнаха на неговите донжухански похождения, което, несъмнено, го ласкаеше. Началникът на зондергрупата Дрес разказа, между другото, една забавна история за него.

Вили Крахт принудил към съжителство радостната от парашутната група, някои си Рая Мокина. Впоследствие се изяснило, че тази Мокина е предателка и работи за противника. Втори път я арестували, този път органите на СД, началник на които в Гомел бил Вили Шуц, голям прия-

тел на Крахт. И, за да се пошегува над Крахт, той по време на разпитите съжителствувал с нея.

После и двамата присъствували, по служебно задължение, при нейното обесване, а тя изведнаж започнала да вика: „Вили! Вили!“ Но, доколкото и двамата били „Вили“ и имали към нея еднакво отношение, подожението им се оказало толкова комично, че даже унтер-офицерът, извършващ обесването, не могъл да скрие усмивката си.

И Дрес, стремяйки се да се представи за рицар без страх и упрек, разясни своя разказ.

— Както виждате, частното на хумор украсява някои мрачни страни, свързани с изпълнението на нашия дълг. — Како забелязавате, че от всички присъствували само Герд и Вайс не се усмивнаха, стобили нече с друг, строг и осъждащ тон: — Но въобще аз не поощрявам подобни развличения. — И, като се обърна към Вили, ние държаме на почивка след продължително пребиваване в затвора и достатъчно енергични разпити в гестапо, някои си Мила, в миналото машинистка в някакво малко учреждение? Хубавичка девойка, наистина, много слаба и измъчена. На някой именно такива се харесват.

(Следва)

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново, ул. В. Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор 24-58; Зам. гл. редактор писници 25-27; отдели „Селскостопански“ и „Култура, бит, хумор и сатира“ 23-08; отдел „Икономически“ 31-25. Счетоводство 63-79; канцелария и фотосътрудник 24-59; коректори и лектори 24-89.